

ГЛАВА LXIX.

БЕСѢДЫ СПАСИТЕЛЕВЫ ЗА НЕГОВѢ-ТѢ БОЖЕСТВЕННѢ
СЛАВѢ И НАЗНАЧЕНІЕ.

Веднажъ Иисусъ Христосъ поучавалъ народа въ храма; Той казалъ тогава: „Азъ сѣмъ свѣтъ міру; който вѣрва въ Мене, и ходи по мене, той иѣма да ходи въ темнотѣ, но ще има свѣтъ животный (Іоан. 8. 12). Вѣрвайте въ свѣта—и вы ще бѣдете дѣца на свѣта (Іоан. 12, 36 и 46). Азъ сѣмъ пѣтъ, истина и животъ: никой не доходи до Отца, тѣкмо чрѣзъ Мене (14, 6).

Мнозина отъ оныхъ, които Иисусъ Христосъ нахранилъ чудесно въ пустынь-тѣ, на другия день дошли пакъ до Него, откакъ Го дълго трѣсили. Иисусъ Христосъ имъ казалъ: „истина ви казувамъ, вы не затова дойдохте при Мене, че видѣхте чудо, но зачтото ядохте хлѣбъ и ся насытихте. Не грижете ся тѣмъ много за хранѣ тѣлеснѣ, но ся грижете за хранѣ душевнѣ, които ще ви даде Сынъ чловѣческій.“

„Азъ сѣмъ хлѣбъ животный: който иде по Мене, той иѣма да усѣща (въ душѣ-тѣ си) гладъ; който вѣрва въ Мене, той иѣма да ожадняе никога. Воли-та на оногова, който Ми е пратилъ, е тая, каквото всякій, който види Сына и вѣрва въ Него, да има животъ вѣченъ. Хлѣбъ животенъ, който щѣ дамъ Азъ, е Моя-та плѣтъ, които щѣ дамъ Азъ за животъ міра. Който фде Моѣ-тѣ плѣтъ и който пие Моѣ-тѣ кръвъ, има животъ вѣченъ, и Азъ щѣ го воскресѣ въ послѣдній день.

Изъ тия думы Спасителивы ся види, колко е важно и необходимо за насъ причащеніе-то отъ Свѣты-тѣ тайны Христовы.

Веднажъ Иисусъ Христосъ дошълъ въ Іерусалимъ на праздника *Кушній*, който е учрежденъ во воспоминаніе за странствованіе-то на народа Израилскій въ пустынь-тѣ, гдѣ живѣялъ въ кущи, или въ колыбы. Тойзи праздникъ ся празнувалъ съ голѣмо торжество. Всички-тѣ врата и стѣлпове были украшени со зелены вѣтви и стебла отъ растенія, и народа-тѣ